ΔΙΟΚΤΗΤΗΣ · ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΑΝΔΡΕΑΣ ΒΡΗΣ
Καραϊσκάκη 143
ΓΡΑΦΕΙΑ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ ΓΕΡΟΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ 30
ΑΡΙΘΜΟΣ ΤΗΛΕΦ. 23-84
ΕΤΟΣ 1ο· ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 1162

ΕΘΝΙΚΟΣ ΚΗΡΥΞ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΟΓΡΑΦΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ

ΔΕΥΤΕΡΑ
22
Νοεμβρίου 1948

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ Δρχ. 500

ΠΡΟ·Υ·ΠΟΘΕΣΕΙΣ

Δυστυχῶς καὶ τὴν φορὰν αὐτὴν παρ' ὅλην τὴν κρισιμότητα τῶν στιγμῶν ποὺ διέρχεται τὸ ἔθνος, τὰ κόμματα δὲν κατώρθωσαν νὰ ὑποτάξουν τὰς μικρότητας τῶν ἰδιοτελῶν συμφερόντων των καὶ νὰ ἐξαρθοῦν ὑπεράνω τῆς ἀλληλοβλεπομένης δυσπιστίας των, διὰ νὰ δώσουν εἰς τὴν χώραν μίαν ρωμαλέαν λύσιν, ἀξίαν τῶν περιστάσεων.

Οἱ ἀρχηγοὶ των ἐφάνησαν πολὺ κατώτεροι καὶ αὐτῶν τῶν ἀνθρώπων τῆς κοινῆς σωρείας. Παρεῖδον τὰ πάντα προκειμένου ν' ἀναρριχηθῇ ἕκαστος διὰ λογαριασμόν του εἰς τὴν πρωθυπουργίαν, ἀλληλομαχοῦντες δὲ καὶ διαπληκτιζόμενοι ἠδιαφόρησαν διὰ τὴν ἐνδεδειγμένην ἀκολουθητέαν ὁδόν, ἀφήσαντες τὸ δύσμοιρον αὐτὸ ἔθνος νὰ ταλαιπωρῆται ἀγρίως ἐν μέσῳ αἵματος καὶ ἀδικίας.

Οὕτω ἐχωρήσαμεν καὶ πάλιν εἰς τὴν πεπατημένην κυβερνητικὴν ἐπανασύνδεσιν, μὲ ἠλαττωμένον ὅμως τὸ φίλιόν της βουλευτικὸν ἔρμα τόσον, ὥστε ἡ ἀπειλὴ νέου κλυδωνισμοῦ νὰ εἶναι ἀναπόφευκτος καὶ ὁ κίνδυνος τῆς ἐν καιρῷ ἀνατροπῆς νὰ καραδοκῇ.

Τὰ γενόμενα ὅμως οὐκ ἀπογίνονται. Ἡ ἐπανασυνδεθεῖσα κυβέρνησις τῶν δύο κομμάτων ὀφείλει πρὸ παντὸς νὰ κινηθῇ μὲ δραστηριότητα καὶ ν' ἀντιμετωπίσῃ μὲ στιβαρὰν χεῖρα τὴν δίνην εἰς τὴν ὁποίαν σαλεύεται τὸ ἔθνος.

Δὲν εἶναι μόνον ὁ συμμοριτισμὸς ὁ δηῶν καὶ σκυλεύων τὴν χώραν. Εἶναι καὶ ἡ κακοδιοίκησις, ἥτις κυρίως ἐκτρέφεται ἀπὸ τὴν ἄκρατον κομματικὴν συναλλαγήν. Εἶναι ἐπίσης ἡ οἰκονομικὴ ἀντιμετώπισις τῶν ἀναγκῶν τοῦ ἔθνους, ἥτις πρέπει νὰ ἐπιπίπτῃ ἐπὶ τῶν ὤμων ἐκείνων ποὺ δύνανται ἀκόπως νὰ κρατήσουν τὸ βάρος των.

Ὀφείλει ὡσαύτως ἡ Κυβέρνησις νὰ μὴ ρίψῃ εἰς τὸ κενὸν τὰς προγραμματικάς της δηλώσεις ἢ νὰ καλύψῃ αὐτὰς διὰ τοῦ κονιορτοῦ τῆς λήθης, ὡς συνήθως γίνεται, ἀλλὰ νὰ τὰς μετουσιώσῃ εἰς πραγματικότητας ἀποσκοραkίζουσα κάθε κομματισμόν, μὲ τόλμην δὲ καὶ αὐτοπεποίθησιν νὰ ἐμφυσήσῃ γενικὴν ἐγερσιμότητα εἰς ὅλας ἐκείνας τὰς δυνάμεις τῆς χώρας ποὺ θ' ἀποφέρουν τοὺς καρπούςτῆς ὁριστικῆς νίκης.

Ἴδιως εἰς τὸν τομέα τῶν ἐξωτερικῶν σχέσεων, ἐπιδράσεων καὶ παραστάσεων, ἐνδείκνυται ὅπως μὲ θάρρος καὶ στιβαρότητα ὀρθώσῃ τὸ ἑλληνικὸν ζήτημα, πυργώνουσα ἀκλονήτως τὸ δίκαιον τῆς Ἑλλάδος καὶ ἐπιδιώκουσα ἐν ταὐτῷ τὴν ἀξιοποίησιν τῶν θυσιῶν της.

Ἐὰν λοιπὸν ἡ κυβέρνησις ποὺ στηρίζεται εἰς τόσον θνησιγενεῖς παράγοντας, ἐπιδείξῃ κατὰ τὴν δίμηνον διακοπὴν τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς, ἀρετὰς ἐποικοδομητικῆς δράσεως, τότε οἱ οἰωνοὶ θὰ τῆς ἐπιτρέψουν νὰ ἐλπίζῃ εἰς μίαν καλλιτέραν τύχην.

ΜΟΝΟΛΟΓΟΙ

ΚΙΝΔΥΝΟΣ ΠΛΗΘΩΡΙΣΜΟΥ

Διαπιστώνεται τὸν τελευταῖον καιρὸν ὅτι παρ' ὅλον τὸ δεινὸν μεταπελεμικὸν ἀλληλοφάγωμα ποὺ γίνεται εἰς πλείστα σημεῖα τῆ Ὑδρογείου, ὁ πληθυσμὸς τῆς Γῆς αὐξάνει συνεχῶς. Αἱ γεννήσεις ὑπερτεροῦν κατὰ πολὺ τοὺς θανάτους. Σὰν ἕνας ἀσόλληπτος φυσικὸς νόμος ὠθεῖ τοὺς ἀνθρώπους εἰς τὴν πληθωρικὴν τεκνογονίαν χωρὶς νὰ ἐπιδρᾷ σοβαρῶς εἰς αὐτοὺς οὔτε ἡ μεταπολεμικὴ ἀναρχία καὶ ἀβεβαιότης, οὔτε ἡ ἀκρίβεια τῆς ζωῆς καὶ ἡ ἔλλειψις ἐργασίας.

Αἱ ἀφ' ἑξεις εἰς τὸ Παγκόσμιον ξενοδοχεῖον εἶναι πάντοτε μεγαλείτεραι τῶν ἀποχωρήσεων τοσοῦτον μᾶλλον καθ' ὅσον καὶ οἱ ἡλικιωμένοι ἀρνοῦνται νὰ πεθάνουν καὶ νὰ κάμουν τόπον εἰς τοὺς νέους ἐπισκέπτας τοῦ Πλανήτου μας. Ἡ Περικλίλιν ἔχει, ὡς γνωστόν, συμμαχήσει μὲ τοὺς γέρους, τοὺς ὁποίους ἐξεκαθάριζε προηγουμένως μὲ μεγάλην εὐχέρειαν ἕνα κρυολόγημα συνήθως. Τόσα ἄλλα δραστικὰ φάρμακα ἐξῶπλισαν ἐσχάτως τὴν θεραπευτικήν, ὥστε ἡ στάθμη τῆς ζωῆς τῶν ἀνθρώπων ἀνῆλθεν ἐσχάτως σταθερῶς καὶ τείνει νὰ ἀνέλθῃ ἀκόμη περισσότερον.

Μετ' ὀλίγον οἱ 100ετεῖς θὰ εἶναι συνηθέστατον φαινόμενον καὶ οἱ ρεπόρτερ ποὺ ψάχνουν γιὰ περίεργα θὰ ἀναζητοῦν παρηλίκας ποὺ ὑπερέβησαν τοὺς δύο αἰῶνας ἐπὶ τοῦ ματαίου πάντοτε αὐτοῦ κόσμου!

Τί θὰ γίνῃ; Διότι μὴ λησμβάνετε ὑπ' ὄψιν σας τὸ παρὸν ἦστω καὶ τὸ ἀμέσως προσεχὲς μέλλον. Ἀλλὰ τὸ κάπως ἀπώτερον. Τὸ ξενοδοχεῖον εἶναι ἤδη πλῆρες. Θὰ ἀρχίσουμε νὰ βάζουμε κρεββάτια καὶ στοὺς διαδρόμους καὶ στὶς ταράτσες, ἀλλ' οἱ ξένοι θὰ ἔρχωνται ἐξ συνεχῶς μεγαλείτερον ἀριθμὸν καὶ θὰ φεύγουν εἰς συνεχῶς μικρότερον.

Ὁ νόμος τοῦ ἀδιαχωρήτου θὰ ἐμφανισθῇ ὡμότατος.

Ὑπὸ τὴν διαρκῆ αὐξανομένην πίεσιν τῶν πραγμάτων μοῦ φαίνεται πῶς θὰ χρειασθῇ νὰ γίνῃ ἕνας ἄλλος Ὀργανισμὸς Ἡνωμένων Ἐθνῶν ἢ κάποια ἄλλη παρεμφερὴς καὶ Παγκόσμιος Ὀργάνωσις, ἡ ὁποία θὰ ἔχῃ ἐντελῶς ἀντίστροφα καθήκοντα τοῦ σημερινοῦ.

Αὐτὸς ἀσχολεῖται μὲ τὴν προσπάθειαν τῆς περιφρουρήσεως τῆς εἰρήνης τοῦ κόσμου ποὺ ἔχει ὡς πρώτην καὶ ἄμεσον συνέπειαν τὴν προστασίαν τῆς ζωῆς τῶν ἀνθρώπων. Καὶ εἶναι μὲν ἀληθὲς ὅτι ἀπέτυχεν παταγωδῶς, ἀφοῦ πόλεμοι γίνονται ἐνῶ τὸ Συμβούλιον Ἀσφαλείας συνεδριάζει εἰς τὴν πόλιν τοῦ Φωτὸς, ἀλλ' αὐτὸ δὲν μπορεῖ νὰ θεωρηθῇ ὡς προηγούμενον διὰ νὰ ἀποτύχῃ καὶ ὁ Ο.Η.Ε. ποὺ θὰ χρειασθῇ νὰ γίνῃ διὰ τὴν ἀποσυμφόρησιν τῆς Γῆς!

Ὁ σημερινὸς ἀπευθύνεται εἰς τὰ εὐγενῆ ἐνστικτα τῶν ἀνθρώπων, εἰς τὸν πολιτισμόν, τὰ ὑψηλὰ ἰδεώδη καὶ ὅλα τὰ ἄλλα ὡραῖα κουραφέξαλα τὰ ὁποῖα ὅλος ὁ κόσμος πιπιλίζει διακῶς, ἀλλὰ πολὺ ὀλίγιστοι τὰ αἰσθάνονται καὶ τὰ σέβονται καὶ διὰ τοῦτο ἀπέτυχε μετὰ πολλῶν ἐπαίνων!

Ὁ ἄλλος ποὺ θὰ γίνῃ θὰ ὁμιλῇ κατ' εὐθεῖαν πρὸς τὴν καρδίαν τῶν ἀνθρώπων, θὰ τοὺς ἀνσμοχλεύσῃ τὰ πάθη των, θὰ τοὺς ὑπομιμήσκῃ τὴν ἀγριανκαταγωγήν των, θὰ τοὺς ξυπνήσῃ τὰ θηριώδη των ἔνστικτα, μὲ ἕνα λόγο θὰ τοὺς ζητήσῃ «ἅπι πολὺ φυσικότερο καὶ ἀνθρωπινώτερο καὶ ἡ ἀναγκαία ἀποσυμφόρησις θὰ γίνῃ μὲ μεγάλην ἐπιτυχίαν!...

Ὁ ἄνθρωπος θὰ ἐπανεύρῃ τὸν ἑαυτόν του καὶ θὰ παύσῃ νὰ εἶναι ὑποκριτὴς ὅπως μερικοὶ εἰρηνόφιλοι τῆς σήμερον....

Ο ΠΡΩΤΟΝΟΣ

Η ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΗ ΚΡΙΣΙΣ ΕΝ ΒΕΛΓΙΩ

ΒΡΥΞΕΛΛΑΙ 21 Νοεμβρίου ('Ιδ. ὑπ.) Ὁ παραιτηθεὶς χθὲς Βέλγος Πρωθυπουργὸς καὶ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Σπάακ, παρὰ τὴν ἀρχικῶς προβληθεῖσαν ἄρνησιν ἐδέχθη χθὲς τὴν παρασχεθεῖσαν αὐτῷ ὑπὸ τοῦ Ἀντιβασιλέως ἐντολὴν πρὸς σχηματισμὸν τῆς νέας Κυβερνήσεως.

Ὁ κ. Σπάακ θὰ ἀρχίσῃ ἀπὸ τῆς πρωΐας τῆς αὔριον τὰς σχετικὰς συνεννοήσεις τοῦ μὲ τοὺς ἐκφράσαντας πολιτικοὺς παράγοντας καὶ κατὰ τοὺς συνήθεις καλῶς πληροφορημένους κύκλους τὸ νέον ὑπουργεῖον θὰ σχηματισθῇ ἐπὶ τῆς αὐτῆς βάσεως τοῦ παραιτηθέντος, μὲ συμμετοχὴν δηλαδὴ Σοσιαλιστῶν καὶ Καθολικῶν μὲ διαφορὰν μόνον ὅτι θὰ ἀντικατασταθοῦν ὡρισμένοι ὑπουργοί.

ΑΙ ΣΧΕΣΕΙΣ ΜΕΤΑΞΥ ΓΑΛΛΙΑΣ-ΡΟΥΜΑΝΙΑΣ

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ. 20 Νοεμβρίου. ('Ιδ. ὑπ.). Ἀνηγγέλθη σήμερον ἐνταῦθα ὅτι ἡ Ρουμανικὴ Κυβέρνησις προέβη εἰς τὴν καταγγελίαν τοῦ μετὰ τῆς Γαλλίας συναφθέντος τὸ 1939 ἐπιμορφωτικοῦ συμφώνου, εἰς «ἀντίποινα» διὰ τὰ ἐναντίον τῶν ἐν Γαλλίᾳ Ρουμάνων λαμβανόμενα πολιτικὰ μέτρα. Μία συνέπεια τῆς καταγγελίας αὐτῆς θὰ εἶναι καὶ ἡ διάλυσις τοῦ ἐνταῦθα Γαλλικοῦ Ἰνστιτούτου Ἀνωτέρων Σπουδῶν.

ΚΑΙ Η ΙΤΑΛΙΑ ΕΙΣ ΤΟ ΔΥΤ. ΣΥΜΦΩΝΟΝ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ. 21 ('Ιδ. ὑπ.). Πληροφορίαι ἐκ Βρυξελλῶν ἀναφέρουν, ὅτι ὁ Βέλγος ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν κ. Σπάακ συνηντήθη σήμερον μετὰ τοῦ ἐκεῖ εὑρισκομένου Ἰταλοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Ντὲ Γκάσπερι, συζητήσας μετ' αὐτοῦ ἐπὶ ζητημάτων σχετικῶν μὲ τὴν συμμετοχὴν τῆς Ἰταλίας εἰς τὴν Δυτικοευρωπαϊκὴν Ἕνωσιν. Ὁ κ. Ντὲ Γκάσπερι συναντᾶται αὔριον εἰ[illegible]

Ἡ σημερινὴ σύσκεψις εἰς τὸν Λευκὸν Οἶκον

ΑΙ ΗΝΩΜΕΝΑΙ ΠΟΛΙΤΕΙΑΙ ΑΠΕΦΑΣΙΣΑΝ ΟΠΩΣ ΑΝΤΙΤΑΧΘΟΥΝΕΙΣ ΤΑ ΣΟΒΙΕΤΙΚΑ ΣΧΕΔΙΑ

ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ. ('Ιδ. ὑπ.). Ὁ ἀμερικανικὸς τύπος δίδει ἰδιαίτερον τόνον εἰς τὴν σύσκεψιν ἥτις θὰ γίνῃ σήμερον μετοξὺ τῶν κ.κ. Τρούμαν, Μάρσαλ καὶ Χάρριμαν, διότι ἐξ αὐτῆς ὁ κ. Τρούμαν θ' ἀποκομίσῃ πλήρη στοιχεῖα τῆς διεθνοῦς καταστάσεως ὡς αὕτη διεμορφώθη μετὰ τὴν ἐπανεκλογήν του, καὶ αἱ ἀποφάσεις του θὰ ἔχουν βαρυσήμαντον σημασίαν, θὰ ἐπηρεάσουν δὲ τὴν ὅλην πολιτικὴν τῶν Ἡν. Πολιτειῶν.

Ἀπὸ τὰς γενομένας δηλώσεις του ἤδη πρὸς τὸν Τύπον ὁ πρόεδρος Τρούμαν καθορίζει σαφῶς τὴν στάσιν τῆς Ἀμερικῆς ἔναντι τῆς Ρωσσίας καὶ δὴ ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τοῦ Βερολίνου ὅτι αἱ Ἡν. Πολιτεῖαι δὲν σκοπεύουν νὰ προβοῦν εἰς νέας διαπραγματεύσεις πρὸ τῆς ἄρσεως τοῦ ἀποκλεισμοῦ τούτου καὶ ὅτι οὔτε προτίθενται νὰ στείλῃ ἀντιπρόσωπόν του ἢ νὰ συναντηθῇ ὁ ἴδιος μὲ τὸν Στάλιν.

Κρίνοντες γενικώτερον εἱ πολιτικοὶ κύκλοι τῆς Οὐάλ Στρὴτ τὴν μέλλουσαν κατεύθυνσιν τῆς Ἀμερικανικῆς πολιτικῆς πρεβλέπουν ὅτι, ὁ πρόεδρος Τρούμαν, ἀντιληφθεὶς πλέον ὅτι πᾶσα συνεννόησις μὲ τὴν Ρωσσίαν καθίσταται ἀδύνατος, ἐὰν ὄπισθεν τῶν Ἀμερικανῶν ἐκπροσώπων δὲν εὑρίσκεται πανέτοιμος ἰσχυρὰ δύναμις στρατιωτική, θὰ χωρήσῃ πλέον πρὸς ὀργάνωσιν τῶν δυνάμεων αὐτῶν παντοῦ ὅπου τοῦτο καθίσταται ἐφικτόν.

Ἤδη τὸ σύμφωνον τοῦ Ἀτλαντικοῦ φαίνεται ὅτι λαμβάνει σταθερὸν ἐξέλιξιν ὡς πρὸς τὴν συμβολὴν εἰς αὐτὸ τῆς Ἀμερικῆς. Τὸ μόνον ἀσθενὲς σημεῖον τὸ ὁποῖον ἐξετάζεται ἐπισταμένως εἶναι ἡ μαχητικότης τοῦ γαλλικοῦ στρατοῦ καὶ ἡ γνωμένη προχθὲς ἀποκάλυψις τοῦ Φράνκο δέτι εἰς περίπτωσιν συγκρούσεως ἐξητήθη ἡ ὑποχώρησις τῶν Γάλλων εἰς Ἀφρικὴν διὰ τοῦ Ἰσπανικοῦ ἐδάφους, πρᾶγμα ὅπερ δηλοῖ ὅτι οἱ διοικοῦντες σήμερον τὸν γαλλικὸν στρατὸν δὲν προτίθενται νὰ ἀντιστῶσιν εἰς μίαν σοβαρὰν σύγκρουσιν, ἀλλ' ὅτι θὰ ἀναμείνουν τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς πατρίδος των ἀπὸ τοὺς Ἀγγλοαμερικανούς, ὡς συνέβη καὶ κατὰ τὸν τελευταῖον πόλεμον.

Οὕτω ἡ Ἰδιόζουσα αὐτὴ κατάστασις τῆς Γαλλίας δὲν παρέχει τὰ ἐχέγγυα εἰς τὴν Ἀμερικὴν ὅτι οἱ Ρῶσσοι θὰ λάβουν ὑπ' ὄψιν των τὸ σύμφωνον τοῦ Ἀτλαντικοῦ ὡς δυναμικὴν συμβολὴν, δυναμένην νὰ στηρίξῃ διπλωματικὰς διαπραγματεύσεις, διὸ καὶ ὁ κ. Τρούμαν θὰ ἐξετάσῃ μεταξὺ τῶν ἄλλων, λεπτομερῶς μετὰ τῶν κ. Μάρσαλ καὶ Φόρρεσταλ τὴν παραστατικωτέραν συμβολὴν τῆς Ἀμερικῆς εἰς τὸ σύμφωνον τοῦτο καὶ ἡ θὰ προσχωρήσῃ πρὸς αὐτὸ ἢ θὰ ἐξευρεθῇ ἄλλη σταθερωτέρα λύσις.

Πάντως, ὡς τονίζουν οἱ αὐτοὶ κύκλοι, καὶ ἐκ τῶν συνομιλιῶν τὰς ὁποίας ἔσχε προχθὲς ὁ κ. Φόρρεσταλ, ὑπουργὸς τῆς ἐθνικῆς Ἀμύνης τῶν Η. Π μετὰ τοῦ προέδρου Τρούμαν ἀπεκόμισε τὴν ἐντύπωσιν ὅτι ἡ μέλλουσα στάσις τῆς Ἀμερικῆς εἰς τὰ διεθνῆ ζητήματα καὶ ἰδίως ἔναντι τῶν ὑπόπτων σκοπῶν τῶν Σοβιὲτ θὰ εἶναι ἐντόνως σταθερὰ εἰς τὰ πλαίσια τῶν δημοκρατικῶν σκοπῶν.

Ὅσον ἀφορᾷ τὸ ζήτημα τῶν κατὰ σύστημα γενομένων παρεμβάσεων ὑπὸ τῆς σοβιετικῆς πολιτικῆς πρὸς χρονισμὸν ὅλων τῶν διεθνῶν προβλημάτων, τὸ ζήτημα τοῦτο θὰ τεθῇ ἐπὶ τάπητος μετὰ τὴν ὁλοκλήρωσιν τοῦ συστήματος ἀμύνης τῆς Εὐρώπης.

Ἀπαντήσεις εἰς τὸ ἐρωτηματολόγιον κ. Μπραμούλια

ΕΝΙΣΧΥΕΤΑΙ Η ΜΕΣΟΛΑΒΗΤΙΚΗ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ ΠΡΟΣ ΕΠΙΛΥΣΙΝ ΤΟΥ ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΥ ΖΗΤΗΜΑΤΟΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ. 20 Νοεμβρίου. ('Ιδ. ὑπηρ.). Καθ' ἃ ἐγνώσθη ἁρμοδίως, ὁ προεδρεύων τοῦ Συμβουλίου Ἀσφαλείας ἀντιπρόσωπος τῆς Ἀργεντινῆς δόκτωρ Μπραμούλια ἔλαβε χθὲς τὸ ἀπόγευμα ἐνταῦθα τὴν ρωσσικὴν ἀπάντησιν εἰς τὸ ἀπευθυνθὲν ὑπ' αὐτοῦ πρὸς τὰς 4 Μεγάλας Δυνάμεις ἐρωτηματολόγιον σχετικῶς μὲ τὸ νομισματικὸν πρόβλημα τοῦ Βερολίνου. Τὸ κείμενον τῆς μακροσκελοῦς ρωσσικῆς ἀπαντήσεως μεταφράζεται ἤδη καὶ σήμερον Κυριακὴν ἐλπίζεται ὅτι ἡ ἀπάντησις τῶν τριῶν ἄλλων κυβερνήσεων θὰ ληφθῇ ἐντὸς τῆς αὔριον Δευτέρας.

Ὡς ἐγνώσθη, ὁ κ. Μπραμούλια θὰ συγκαλέσῃ τότε ἀμέσως σύσκεψιν τῶν παρὰ τῷ Συμβουλίῳ Ἀσφαλείας τοῦ ΟΗΕ κ. Μπραμούλια ὅσον καὶ τῶν κ. Ἔβατ καὶ Λῆ διὰ τὴν ἀναζήτησιν διεξόδου εἰς τὸ ζήτημα τοῦ Βερολίνου προσκόπτουν εἰς πολλὰς δ σχερείας, διότι ἐξ ἀμφοτέρων τῶν πλευρῶν ἐπικρατεῖ πνεῦμα ἀ"αλλαξίας.

Ἡ δοθεῖσα ἀπάντησις τοῦ κ Β.σίνσκυ δτι ἡ εὐθύνη τῆς διακοπῆς τῶν διαπραγματεύσεων τῆς Μόσχας βαρύνει τοὺς Δυτικοὺς κατέστησε τὰς συνομιλίας τῶν μεσολαβητῶν ἀκόμη δυσχερεστέρας, δεδομένου ὅτι ἡ στάσις τούτων κατόπιν τῆς ἐπιδεικνυομένης ἀκαμψ'ας τῆς σοβιετικῆς πολιτικῆς ἐμμενούσης εἰς τὰς ἀδ καιολογήτους αἰτιάσεις της καὶ ἐντεινούσης τὴν κατάστασιν εἰς τὸ Βερολῖνον κατέστη ἐντόνως ἀρνητικὴ πρὸς συνδιαλλαγήν, ἐφ' ὅσον δὲν αἴρεται προηγουμένως ὁ ἀποκλεισμὸς αὐτοῦ.

Ὡς ἐπεξηγοῦν οἱ αὐθέτεροι ἐν Παρισίοις παρατηρηταί, ἡ ἀμφοτέρων τῶν κ. Μπραμούλια, Ἔβατ καὶ Λῆ εἰς τὸ νὰ προσπαθοῦν νὰ εὕρουν λύσιν ἐνμέσῳ τοσαύτης ἀδιαλλαξίας, χαρακτηρίζεται ὅτι προέρχεται ἀπὸ τὸ ὅτι οὗτοι ἔχουν σχηματίσει τὴν γνώμην ὅτι, ἡ κατάστασις τοῦ Βερολίνου εἶναι περισσότερον ἀπότοκος ἠθικῆς ἐπιβολῆς μετοξὺ τῶν δύο ἀντιθέτων κόσμων, μηδεὶς ὁ ἀποδεχόμενος νὰ ὑποστῇ μ ίωσιν τοῦ κύρους του, διὸ καὶ ἐπιδιώκουν νὰ ἐντοπίσουν τὴν λύσιν εἰς ἀμοιβαίας ὑποχωρήσεις. Ἐπὶ πλέον δὲ νομίζουν ὅτι ἐὰν τυχὸν ἤθελεν ἐπιτευχθῇ μία τοιαύτη διευθέτησις, αὕτη θὰ εἶναι δυνατὸν νὰ ἐπεκταθῇ καὶ εὐρύτερον, ἤτοι ἐπὶ τῆς πραγματικῆς οὐσίας τῶν βλέψεων τῆς πολιτικῆς διαιοδόσεως τῶν ἀντιμαχομένων.

Ἐπίσης οἱ αὐτοὶ κύκλοι δέν ἀποκλείουν ὅτι, οἱ Δυτικοὶ διὰ τῆς συμφώνου στάσεώς των, μὴ δεχόμενοι τὰς διαπραγματεύσεις ὑπὸ τὴν πίεσιν τοῦ ἀποκλεισμοῦ, ἐνῶ προῆλθον εἰς τοιαύτας ἐν Μόσχα ὑπὸ τὴν πίεσιν ταύτην, μετεπήδησαν σαφῶς ἀπὸ τὴν ἄμυναν εἰς τὴν διπλωματικὴν ἀντεπίθεσιν ἐναντίον τῆς Μόσχας, ἥτις ἐξεδηλώθη ἐντόνως διὰ τῆς ἀδιαλλαξίας τῶν πρὸς τὰς προτάσεις τῶν οὐδετέρων μεσολαβητῶν, ἄνευ τῆς πρωτοβουλίας τῶν ὁποίων ἡ ρωσικὴ πολιτικὴ δὲν θὰ ἠσθάνετο τὴν ἐπίθεσιν ταύτην καὶ θὰ ἐνέμενεν εἰς τὴν ἰδικήν της. Διὸ καὶ οἱ Ρῶσσοι δὲν ἀποδίδουν τὴν ἐμπρέπουσαν σημασίαν εἰς τὰς ἐνεργείας τῆς παρεμβάσεως ταύτης τῶν οὐδετέρων, τὴν ὁποίαν χαρακτηρίζουν περισσότερον ὡς μέσον ἐκδηλώσεως πολιτικοῦ στρατηγήματος τῶν Δυτικῶν διὰ τῶν οὐδετέρων μεσολαβητῶν, παρὰ ὡς οὐσιαστικήν.

Διὰ τοὺς λόγους οὗτοὺς δὲν προβλέπουν οἱ ἰδιοι κύκλοι ὅτι, εἶναι δυνατὸν νὰ ἐξευρεθῇ συμβιβαστικὴ δαπάνης ὥστε νὰ ἐπιτευχθῇ ἡ ἐκκένωσις τοῦ Βερολίνου ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὰ ἀνωτέρω ἐκτεθέντα ἀπόψεις τοῦ κ. Β.σίνσκυ.

Ἡ δοθεῖσα ἀπάντησις τοῦ κ Β.σίνσκυ δτι ἡ εὐθύνη τῆς διακοπῆς τῶν διαπραγματεύσεων τῆς Μόσχας βαρύνει τοὺς Δυτικοὺς κατέστησε τὰς συνομιλίας τῶν μεσολαβητῶν ἀκόμη δυσχερεστέρας, δεδομένου ὅτι ἡ στάσις τούτων κατόπιν τῆς ἐπιδεικνυομένης ἀκαμψ'ας τῆς σοβιετικῆς πολιτικῆς ἐμμενούσης εἰς τὰς ἀδ καιολογήτους αἰτιάσεις της καὶ ἐντεινούσης τὴν κατάστασιν εἰς τὸ Βερολῖνον κατέστη ἐντόνως ἀρνητικὴ πρὸς συνδιαλλαγήν, ἐφ' ὅσον δὲν αἴρεται προηγουμένως ὁ ἀποκλεισμὸς αὐτοῦ.

Ὡς ἐπεξηγοῦν οἱ αὐθέτεροι ἐν Παρισίοις παρατηρηταί, ἡ ἀμφοτέρων τῶν κ. Μπραμούλια, Ἔβατ καὶ Λῆ εἰς τὸ νὰ προσπαθοῦν νὰ εὕρουν λύσιν ἐνμέσῳ τοσαύτης ἀδιαλλαξίας, χαρακτηρίζεται ὅτι προέρχεται ἀπὸ τὸ ὅτι οὗτοι ἔχουν σχηματίσει τὴν γνώμην ὅτι, ἡ κατάστασις τοῦ Βερολίνου εἶναι περισσότερον ἀπότοκος ἠθικῆς ἐπιβολῆς μετοξὺ τῶν δύο ἀντιθέτων κόσμων, μηδεὶς ὁ ἀποδεχόμενος νὰ ὑποστῇ μ ίωσιν τοῦ κύρους του, διὸ καὶ ἐπιδιώκουν νὰ ἐντοπίσουν τὴν λύσιν εἰς ἀμοιβαίας ὑποχωρήσεις. Ἐπὶ πλέον δὲ νομίζουν ὅτι ἐὰν τυχὸν ἤθελεν ἐπιτευχθῇ μία τοιαύτη διευθέτησις, αὕτη θὰ εἶναι δυνατὸν νὰ ἐπεκταθῇ καὶ εὐρύτερον, ἤτοι ἐπὶ τῆς πραγματικῆς οὐσίας τῶν βλέψεων τῆς πολιτικῆς διαιοδόσεως τῶν ἀντιμαχομένων.

Ἐπίσης οἱ αὐτοὶ κύκλοι δέν ἀποκλείουν ὅτι, οἱ Δυτικοὶ διὰ τῆς συμφώνου στάσεώς των, μὴ δεχόμενοι τὰς διαπραγματεύσεις ὑπὸ τὴν πίεσιν τοῦ ἀποκλεισμοῦ, ἐνῶ προῆλθον εἰς τοιαύτας ἐν Μόσχα ὑπὸ τὴν πίεσιν ταύτην, μετεπήδησαν σαφῶς ἀπὸ τὴν ἄμυναν εἰς τὴν διπλωματικὴν ἀντεπίθεσιν ἐναντίον τῆς Μόσχας, ἥτις ἐξεδηλώθη ἐντόνως διὰ τῆς ἀδιαλλαξίας τῶν πρὸς τὰς προτάσεις τῶν οὐδετέρων μεσολαβητῶν, ἄνευ τῆς πρωτοβουλίας τῶν ὁποίων ἡ ρωσικὴ πολιτικὴ δὲν θὰ ἠσθάνετο τὴν ἐπίθεσιν ταύτην καὶ θὰ ἐνέμενεν εἰς τὴν ἰδικήν της. Διὸ καὶ οἱ Ρῶσσοι δὲν ἀποδίδουν τὴν ἐμπρέπουσαν σημασίαν εἰς τὰς ἐνεργείας τῆς παρεμβάσεως ταύτης τῶν οὐδετέρων, τὴν ὁποίαν χαρακτηρίζουν περισσότερον ὡς μέσον ἐκδηλώσεως πολιτικοῦ στρατηγήματος τῶν Δυτικῶν διὰ τῶν οὐδετέρων μεσολαβητῶν, παρὰ ὡς οὐσιαστικήν.

Διὰ τοὺς λόγους οὗτοὺς δὲν προβλέπουν οἱ ἰδιοι κύκλοι ὅτι, εἶναι δυνατὸν νὰ ἐξευρεθῇ συμβιβαστικὴ δαπάνης ὥστε νὰ ἐπιτευχθῇ ἡ ἐκκένωσις τοῦ Βερολίνου ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὰ ἀνωτέρω ἐκτεθέντα ἀπόψεις τοῦ κ. Β.σίνσκυ.

ΠΕΡΙ ΤΗΝ «ΑΧΑΪΚΗΝ ΕΤΑΙΡΕΙΑΝ»

ΤΟ ΛΑΪΚΟΝ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ

Ὑπὸ ΑΓΓ. ΘΙΒΕΤΙΑΝΟΥ

Ὁ Ἕλλην διανοούμενος ποὺ θὰ τάξῃ γιὰ σκοπὸ τῆς ζωῆς του τὸ ἀποθησαύρισμα τῆς νεωτέρας Ἑλληνικῆς λαϊκῆς σοφίας καὶ τῶν νεωτέρων Ἑλληνικῶν λαϊκῶν φιλοσοφικῶν ἀποφθεγμάτων, ἐκτὸς τοῦ γεγονότος ὅτι θὰ συγγράψῃ τὸ πολυτιμώτερον νεοελληνικὸν ἔργον, πολὺ δίκαια καὶ ἄξια θὰ πάρῃ θέσι παράπλευρα στὸν Ὅμηρο, τὸν Ῥόβοτο, καὶ ὅλους τοὺς μετέπειτα ἐνδοξοτέρους μεγάλους ἱστορικοὺς καὶ λογίους Ἕλληνας τῆς ἀρχαίας Βυζαντινῆς καὶ μεταβυζαντινῆς ἐποχῆς, τῆς ἐτοχῆς τῆς Ἀναγεννήσεως καὶ τέλος τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος. Πράγματι δὲν ὑπάρχει γωνία τῆς Ἑλληνικῆς γῆς ὅπου οἱ κάτοικοι νὰ μὴν ἔχουν συμπυκνώσει τὴν ἀγνὴν σοφίαν ποὺ προσαποκτοῦν κατ' εὐθεῖαν ἀπὸ τὴν φύσιν καὶ τὰ διάφορα μυστήματα τῆς ζωῆς, σὲ διάφορες παροιμίες, λαϊκὰ φιλοσοφικὰ ἀποφθέγματα, ἀκόμη δὲ καὶ σύγχρονες μικρὲς λαϊκὲς ἱστορίες στὸ τόπο τοῦ μύθου, ποῦ ὅλα μαζὶ δείχνουν τὴν φυσικὴ κλίση τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ στὰ γράμματα καὶ τὴν ἀσβεστη δίψα του γιὰ μόρφωση. Παράλληλα εἶναι ἀποδεδειγμένο πῶς ἡ δίψα αὐτὴ μεγαλώνει μαζὶ μὲ τὴν ἡλικία κι' εἶναι μεγάλος ὁ κατάλογος τοῦ ἀμόρφωτου Ἕλληνα ποὺ ἁρπάζεται σὰν σὲ σανίδα σωτηρίας ἀπὸ τὸν λόγο τοῦ γέροντα τοῦ χωριοῦ, ἀπὸ τὴ παροιμία, ἀπὸ τὴν τοπικὴ ἱστορία ποῦ διηγοῦνται γερόντισσες χειλη, μὲ τὴ κρυφὴ ἐλπίδα νάχῃ κι' αὐτὸς γν